

Уже дзвенять і ніжно врунять...

Степан Бен

Уже дзвенять і ніжно врунять,
Шумлять березові гаї.
А журавлі летять і струнять,
Пливуть у вишині.

Глибоке небо сине-сине.
В тонкім мереживі гілля.
Хмарки, неначе ластовиння
Чи перламутрова луска.

І кожне серце, ніби брунька,
Рожевим кільчиться листком...
А журавлі летять і струнять,
Пливуть понад селом.

1929